

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 06 0 U 020962 26 Uvp
Sarajevo, 16.04.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednice vijeća, Vuković Josipa i Čaušević-Dučić Mirsade, kao članova vijeća, te Omerović Mirze, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Bosna i Hercegovina, zastupana po zakonskom zastupniku pravobranilaštvu Bosne i Hercegovine, protiv akta broj: 04/27-5-985/22 od 05.03.2025. godine, tuženog Općinskog vijeća Općine Travnik, u predmetu dodjele gradskog građevinskog zemljišta, odlučujući o zahtjevu pravobranilaštva Bosne i Hercegovine za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv rješenja Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 020962 25 U od 02.06.2026. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.04.2026. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 020962 25 U od 02.02.2026. godine odbačena je tužba tužitelja (i odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora) podnesena protiv osporenog rješenja tuženog Općinskog vijeća Općine Travnik, broj i datum navedeni u uvodu ove presude. Tim osporenim rješenjem tačkom 1. dispozitiva utvrđuje se pravo vlasništva u korist M.(M.) K. iz T.-V. za izgrađeni stambeni objekat i formiranu građevinsku parcelu na građevinskom zemljištu označenom kao k.p. br. 1987/26 zv. „B.“ kuća i zgrada, dvorište u površini od 1.487 m² upisana u p.l. br. 90 k.o. V., posjed Općina Travnik sa 1/1 dijela, koja je identična sa k.č. br. 98/7 iste površine upisana u zk. ul. br. 1 k.o. SP-V.-državno vlasništvo-pravo raspolaganja Općina Travnik sa 1/1 dijela. Prema tački 2. dispozitiva na nekretnini iz tačke 1. ovog rješenja izvršit će se uknjižba brisanja dosadašnjeg nosioca prava raspolaganja i posjeda i uknjižba prava vlasništva u korist M.K. iz T.-V. sa 1/1 dijela. Uknjižba će se provesti u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Travniku i Katastra, nakon pravosnažnosti ovog rješenja. Tačkom 3. dispozitiva određeno je da je M. (M.) K. iz T.-V. dužan platiti naknadu Općini Travnik na račun broj: ....., budžetska organizacija ....., vrsta prihoda ..., za zemljište iz tačke 1. ovog rješenja u iznosu od 743,50 KM, utvrđenu u skladu sa članom 4. Odluke Općinskog vijeća Travnik o uslovima za sticanje prava vlasništva na nekretninama za boračke i povratničke kategorije stanovništva u naseljima B., D.P. i P., broj: 01-1-01-3-3-298/20 od 27.10.2020. godine, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, dok je oslobođen plaćanja naknade na ime prirodnih pogodnosti za korisnu površinu objekta-rentu u skladu sa Odlukom Općinskog vijeća Travnik o prijenosu prava vlasništva na izgrađenim objektima i dodjeli građevinskog zemljišta sa Općine Travnik na korisnike nekretnina u naselju B. broj: OV-01-02-112/06 od 01.02.2006. godine. Tačkama 4. i 5. dispozitiva je određeno da sve eventualne poreze na

promet nekretnina snosi podnosilac zahtjeva za dodjelu zemljišta, kao i troškove uknjižbe rješenja u Zemljišno-knjižnom uredu Općinskog suda Travnik, te da se osobi kojoj se dodjeljuje građevinsko zemljište ne može izdati odobrenje za građenje, niti se može izvršiti uknjižba prava vlasništva u katastru nekretnina, odnosno zemljišnoj knjizi, dok ne podnese dokaz da je platila naknadu za zemljište.

Protiv navedenog rješenja prvostepenog suda tužitelj je, po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Bosne i Hercegovine, u skladu sa odredbom člana 41. Zakona o upravnim sporovima podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede zakona i povrede propisa o postupku. U zahtjevu se navodi da je pobijano rješenje donijeto na podlozi pogrešne primjene materijalnog prava, odnosno uz potpuno ignorisanje propisa na koje se tužitelj pozvao u tužbi; da ne stoje navodi prvostepenog suda da pobijanim rješenjem nije odlučeno o nekom pravu ili obavezi pojedinca, a iz razloga što je Općina Travnik, odnosno Općinsko vijeće u pobijanom rješenju, utvrdilo pravo vlasništva sa dijelom od 1/1 na nekretninama koje imaju status građevinskog zemljišta upisane u zemljišnoknjižni uložak broj 1. K.O. SP V., u korist M.K. da je neodrživ stav prvostepenog suda da akt općinskog vijeća nije upravni akt, a iz razloga jer je upravo u članu 48. Zakona o građevinskom zemljištu Federacije BiH propisano da se protiv odluke o dodjeli gradskog građevinskog zemljišta ne može podnijeti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. U zahtjevu se dalje ističe da ne stoje navodi prvostepenog suda da je riječ o rješenjima koja nisu potpisana i koja su dostavljena Pravobranilaštvu Bosne i Hercegovine na mišljenje, jer je Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine zaprimilo pobijano rješenje koje je potpisano i ovjereno od strane donositelja, te da prije donošenja rješenja od navedenog pravobranilaštva nije traženo mišljenje; da je primjena prava u konkretnom slučaju očigledno proizvoljna; da je evidentno da je pobijano rješenje upravni akt, obzirom da je istim odlučeno o pravu stranke i to o pravu vlasništva na nekretninama koje se nalaze u državnom vlasništvu, te očigledno proizilazi da osporenim upravnom aktom nije pravilno primijenjen zakon i da je u provedenim postupcima došlo do povrede pravila postupka, jer relevantne činjenice nisu utvrđene, odnosno iz utvrđenih činjenica nisu izvedeni pravilni zaključci. Iz navedenih razloga se predlaže da ovaj sud uvaži zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, pobijano rješenje prvostepenog suda preinači ili ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno rješavanje.

Tuženi organ, zastupan po zakonskom zastupniku Općinskom pravobranilaštvu Travnik, u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predlaže da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), ispitao zakonitost rješenja prvostepenog suda u granicama zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga;

Iz obrazloženja pobijanog rješenja, a i podataka iz spisa predmeta proizilazi da je povodom zahtjeva M. (M.) K. od 13.05.2022. godine za dodjelu zemljišta u posjed i vlasništvo na kojem je izgrađena kuća i zgrada, tuženi donio osporeno rješenje kojim je utvrdio pravo vlasništva u korist M. (M.) K. iz T.-V. za izgrađeni stambeni objekat i formiranu građevinsku parcelu na k.p. br. 1987/26 zv. „B.“ kuća i zgrada, dvorište u površini od 1.487 m² upisana u p.l. br. 90 k.o. V., posjed Općina Travnik sa 1/1 dijela, koja je identična sa k.č. br. 98/7 iste površine upisana u zk. ul. br. 1 k.o. SP-V.-državno vlasništvo-pravo raspolaganja Općina Travnik sa 1/1 dijela, primjenom člana 61. stav 1. Zakona o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine -"Službene novine Federacije BiH“,

broj: 67/05 (kojim je propisano da na građevinskom zemljištu u državnoj svojini na kojem je izgrađena zgrada bez prava korišćenja zemljišta radi građenja za koju se može naknadno izdati odobrenje za građenje po odredbama Zakona o prostornom uređenju, općinsko vijeće će utvrditi pravo vlasništva u korist graditelja, odnosno njegovog pravnog sljednika uz obavezu plaćanja naknade za dodijeljeno građevinsko zemljište na korištenje i za uređenje građevinskog zemljišta), uz obavezu plaćanja naknade za dodijeljeno građevinsko zemljište i rente. Tužbu tužitelja pobijanim rješenjem odbacio je prvostepeni sud primjenom člana 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima, jer je našao da je tuženi u ovom slučaju odlučivao o zahtjevu M. (M.) K. za dodjelu zemljišta u posjed i vlasništvo i donio osporeno rješenje koje nije proizvelo nikakvo pravno dejstvo, jer nije dostavljeno strankama, a niti zainteresiranim licima. Pored toga, prvostepeni sud cijeni da osporeno rješenje nije upravni akt, u smislu člana 8. Zakona o upravnim sporovima jer predmetnim rješenjem nije odlučivano o nekom pravu ili obavezi pojedinca ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari.

Imajući u vidu izloženo stanje spisa i obrazloženje pobijanog rješenja proizilazi da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je pobijanim rješenjem tužbu tužitelja odbacio, ali ne iz razloga nevedenih u obrazloženju tog rješenja, već iz slijedećih razloga:

Odredbama Zakona o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine određen je način dodjele na korištenje gradskog građevinskog zemljišta radi građenja i to na osnovu konkursa ili neposrednom pogodbom (član 45.), te je regulisano da se upravni spor može voditi samo u slučaju ako se dodjela gradskog građevinskog zemljišta vrši putem javnog konkursa (član 48. stav 1, 2, 3. i 4.), ali ne i neposrednom pogodbom. Pri tome, specifičan način utvrđivanja prava vlasništva u korist graditelja predviđen je odredbom člana 61. stav 1. istog zakona, a takvo regulisanje utvrđivanja prava vlasništva sličnije je slučajevima dodjele gradskog građevinskog zemljišta neposrednom pogodbom nego slučajevima dodjele takvog zemljišta putem javnog konkursa, kojeg u konkretnom slučaju nije ni bilo.

Stoga i osporeni akt tuženog, kojim se utvrđuje pravo vlasništva na gradskom građevinskom zemljištu u korist M. (M.) K., kao graditelja stambenog objekta, nije upravni akt u smislu člana 8. Zakona o upravnim sporovima iz kojih razloga je tužbu valjalo odbaciti, pa je pravilno rješenje kojim se tužba tužitelja odbacuje primjenom odredbe člana 25. stav 1. tačka 2. istog zakona.

Navodi tužitelja iz zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke da osporeni akt donesen u skladu sa članom 48. Zakona o građevinskom zemljištu ima karakter upravnog akta protiv kojeg je dozvoljena tužba u upravnom sporu su neosnovani, jer samo rješenje o dodjeli koja se vrši na osnovu konkursa predstavlja upravni akt i protiv njega se može pokrenuti upravni spor, dok to nije slučaj u konkretnoj stvari gdje osporeno rješenje (bez obzira na pogrešno datu pravnu pouku) ne predstavlja upravni akt, već akt raspolaganja i kao takav se ne može pobijati u upravnom sporu.

Slijedom izloženog prvostepeni sud se uopšte nije trebao baviti pitanjem da li je osporeno rješenje dostavljeno strankama i zainteresiranim licima, već je tužbu valjalo odbaciti iz razloga što se ne radi o upravnom aktu, već o aktu raspolaganja.

Zbog navedenog je pravilna odluka prvostepenog suda o odbačaju tužbe, pa je ovaj sud primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke odbio kao neosnovan.

Zapisničar
Mirza Omerović, s.r.

Predsjednica vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.